

Του κ. Ιωάννη Καραβαλάκη

Επετειακά...

Γιορτάστηκε τις μέρες που μας πέρασαν σ' ολόκληρο το Νησί, φέτος μάλιστα με ιδιαίτερη λαμπρότητα, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, η επέτειος της Μάχης της Κρήτης (20 έως 30 Μαΐου 1941).

Ο λαμπρός αυτός εορτασμός είναι απόλυτα δικαιολογημένος γιατί αφορά σε μια επέτειο ενός πολύ σημαντικού γεγονότος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, που είναι η Μάχη της Κρήτης.

Η γενναιότητα με την οποία οι Κρητικοί αντιμετώπισαν τον εισβολέα στην σκληρό και άνισο αγώνα μαζί του, εξέπληξε την ανθρωπότητα και απέσπασε τον θαυμασμό των αντιπάλων.

Στο τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου, συμπίπτει και μια άλλη σημαντική επέτειο, εκείνη της Δεκαήμερης Μεγάλης Μάχης του Λασιθίου, που έγινε στο Οροπέδιο κατά την Επανάσταση του 1866-69 από 21 έως 30 Μαΐου 1967.

Και η μάχη αυτή στην οποία συγκρούστηκαν 3.000 Επαναστάτες με 32.000 Τούρκους υπήρξε μια ιδιαίτερας σημασίας σύγκρουσις που χαρακτηρίστηκε σαν το "σημαντικότερο πολεμικό γεγονός της Μεγάλης Επανάστασεως μετά το Ολοκαύτωμα του Αρκαδίου".

Δυστυχώς όμως σπάνια γίνεται λόγος για το ιδιαίτερα σπουδαίο αυτό γεγονός της τοπικής μας ιστορίας, το οποίο μπορεί να μην υπήρξε στρατιωτική επιτυχία στο πεδίο της μάχης, συνέβαλε όμως αποφασιστικά στην επίλυση του Κρητικού Προβλήματος.

Η Μάχη της Κρήτης είναι βέβαια πρόσφατη, σχετικά και πολλοί από τους μαχητές που έλαβαν μέρος σ' αυτή βρίσκονται ακόμη στη ζωή και αυτό προσδίδει μια ιδιαιτερότητα στον εορτασμό της επετείου της. Αλλά και η Μάχη του Λασιθίου δεν απέχει και πολύ χρονικά από μας, αφού οι παπούδες και οι άλλοι κοντινοί πρόγονοί μας πρωταγωνίστησαν σ' αυτή.

Δεν πρέπει λοιπόν να ξεχνάμε την επέτειό της, αλλά μαζί με κείνη της Μάχης της Κρήτης πρέπει να

την τιμούμε, αποδίδοντας έτσι τον οφειλόμενο φόρο τιμής σ' όσους έλαβαν μέρος σ' αυτήν, Κρήτες, έλληνες και φιλέλληνες ξένους εθελοντές.

Έτσι οι νεότεροι θα πληροφορούνται ότι η ελευθερία που απολαμβάνουμε σήμερα δεν μας ήρθε ουρανοκατέβατη αλλά αποκτήθηκε με σκληρούς και δύσκολους αγώνες, τους οποίους εμείς σήμερα ούτε μπορούμε να διανοηθούμε. Τέλος προβάλλοντάς τους αναιρούμε την αντίθετη άποψη, που άδικα υποστήριξαν κάποιοι μικρόψυχοι ιστορικοί.

Παλαιότερα με πρωτοβουλία του Λαογραφικού και Πολιτιστικού Συλλόγου Οροπεδίου Λασιθίου είχε ξεκινήσει μια προσπάθεια να γιορτάζεται κάθε χρόνο στο Οροπέδιο η επέτειος της ιστορικής Μάχης. Δυστυχώς η ωραία αυτή πρωτοβουλία κράτησε για λίγο, ύστερα ατόνησε και σήμερα έχει σταματήσει.

Επειδή λοιπόν πιστεύω πως επρόκειτο για μια σωστή και αξιόπαινη προσπάθεια που δεν έπρεπε να διακοπεί, αλλά να συνεχιστεί, προτείνω να επαναδραστηριοποιηθεί σε νέα ίσως βάση, ώστε να γίνει δυνατό να ξαναρχίσει ο εορτασμός της επετείου της Μάχης του Λασιθίου. Ο εορτασμός των δύο επετείων των ιστορικών γεγονότων του 1867 και του 1941 μπορεί και πρέπει να γίνεται ταυτόχρονα, έστω και σε τοπικό επίπεδο στο Οροπέδιο Λασιθίου, αφού και οι δύο συμπίπτουν στο τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου.

Η πραγματοποίηση της προτάσεώς μου αυτής δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία, θα βοηθήσει στην καλύτερη γνώση της ιστορίας του τόπου μας, θα μας δέσει περισσότερο μαζί του και θα μας κάνει περήφανους για την καταγωγή μας.

Την ευθύνη για την οργάνωση του εορτασμού αυτού μπορούν και πρέπει να την αναλάβουν οι πολιτιστικοί και λοιποί Σύλλογοι του Οροπεδίου που δείχνουν τελευταία αξιοζήλευτη δραστηριότητα.